

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.
ve věci

žalobkyně: **D. S.**, narozená X,
bytem X,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 9. 2019, č. j. X, o invalidním důchodu,

takto:

- I.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 9. 2019, č. j. X a ze dne 26. 6. 2019, č. j. X, **se pro vady řízení zrušují** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **88 Kč** do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

zabezpečení

ze

dne

9. 9. 2019, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky právního předchůdce žalobkyně M. Š. (zemř. X) proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2019, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 26. 6. 2019 žalovaná snížila od 14. 7. 2019 invalidní důchod M. Š. pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod prvního stupně, a to podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 29. 5. 2019 nebyl již M. Š. invalidní pro invaliditu II. stupně, ale nadále invalidní pro invaliditu I. stupně, a to od data 29. 5. 2019, neboť pokles jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil 40 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvádí, že nesouhlasí s posouzením zdravotního stavu M. Š. Žádala o nové vyšetření, zejména proto, že M. Š. podstoupil lékařský zákrok (bypass). Dále žalobkyně v žalobě popisuje, že M. Š. změnil svého ošetřujícího lékaře a přikládá ošetřující zprávy od MUDr. B., také přikládá propouštěcí zprávu z nemocnice v Karlových Varech od MUDr. M. Š. V neposlední řadě zdůrazňuje, že nesouhlasí s rozhodnutím jako takovým.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a uvedla, že posudek ze dne 4. 9. 2019, vypracovaný pro potřeby námitkového řízení, splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Pro potřebu soudního řízení žalovaná navrhla vypracování posudku Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem. Závěrem uvádí, že na svém rozhodnutí ze dne 9. 9. 2019, č. j. RN-630 717 0925-45091-VM trvá a navrhuje žalobu zamítnout.

Ústní jednání

4. Při ústním jednání dne 10. 1. 2022 žalobkyně nebyla přítomna.
5. Pověřená pracovnice žalované při ústním jednání dne 10. 1. 2022 v plném rozsahu odkázala na vyjádření žalované ze dne 14. 11. 2019 a vzhledem k výsledku posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
6. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. 7. 2020 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. 7. 2020.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 29. 7. 2020, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. M. Š. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 4. 9. 2019 posoudila zdravotní stav M. Š. a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu M. Š. s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení chronické srdeční selhání s lehkým poklesem výkonnosti, uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 1b, přílohy k vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra pracovní schopnosti 40 %. Ke stejnému závěru dospěl MUDr. J. P., CSc., posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově. Dne 29. 5. 2019 také MUDr. J. P., CSc. určil zdravotní stav M. Š. se zdravotním postižením Chronické srdeční selhání s lehkým poklesem výkonnosti, uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 1b vyhlášky o posuzování invalidity. Stejně jako posudkový lékař MUDr. J. P., CSc., tak posudková lékařka MUDr. M. Š. se vzhledem okolnostem shodně nerozhodli zvýšit míru poklesu pracovní neschopnosti ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity.
10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

13. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
14. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod druhého stupně je existence potřebné výše invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda M. Š. splňoval ke dni 9. 9. 2019, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity II. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 50 %.
16. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 4. 9. 2019, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu M. Š. Tato komise nově posoudila celkový stav M. Š., dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě M. Š.
17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu M. Š. na základě předložené spisové dokumentace OSSZ Chomutov, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. H. B., vlastního přešetření M. Š., jelikož byl u samotného posudkového zhodnocení dne 29. 7. 2020 přítomen. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti M. Š. ke dni 25. 9. 2019 byl 40 %, rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. A, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a chronické srdeční selhání s lehkým poklesem výkonnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 - 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vzhledem přítomnosti dalšího postižení zdravotního stavu, ve znění ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvyšuje o 10 %. Celkově procentní míra pracovní neschopnosti činí 50 %. Závěrem komise uvedla, že M. Š. je nadále schopen vykonávat lehké administrativní práce, s nízkou mírou fyzické a psychické zátěže, příkladem mohou například být jemné motorické práce. Samotné zvedání předmětů těžších více než 3 Kg se žalobci obecně nedoporučuje. Dle časových možností M. Š. je pro něj nejvíce vhodné vykonávat kratší práce v rozsahu 4 hodin denně.
18. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu M. Š. na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. M. Š. byl při jednání komise dne 29. 7. 2020 přítomen.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom dospěli k odlišné kvalifikaci postižení M. Š. než posudková lékařka žalované v námitkovém řízení. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že M. Š. dosahuje 50 %, takže z této skutečnosti je patrné, že M. Š. splnil podmínku invalidity II. stupně, dle zákona o důchodovém pojištění a zejména proto, že minimální míra poklesu pracovní schopnosti činí u II. stupně invalidity 49 %.
20. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu M. Š. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje v ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
21. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně a chybně zjištěného skutkového stavu.
22. Jelikož měla žalobkyně v projednávané věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil ve výroku ad II. rozsudku žalované zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši **88 Kč**, odpovídající vynaloženému poštovnému.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 10. ledna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)